

Rozdział I. POLSKA I WOJNA WSZECHŚWIATOWA 1—20

Cele wojny wszechświatowej. — Tradycja walk polskich. — Unja z Litwą. — Zbrodnia rozbiorów. — Despotyzm wschodni. — Jego dogmaty. — Niemieckie dynastje despotyczne. — Walka Jagiellonów z Habsburgami. — Niemcy w Rosji. — Konsekwencje rozbiorów. — Wykolejenie Napoleona. — Wzrost dynastycznych mocarstw. — Podział Europy w 1914 r. — Blisko 24 milj. klm. i 300 milj. mieszkańców pod despotycznymi rządami, a zaledwie 200 milj. w 21 państwach wolnych. — Zjednoczenie ludów wolnych przeciw niemieckiemu barbarzyństwu nie zupełne. — Aljanci zgodzili się na nowy rozbiór Polski. — Zła wiara Moskwy. — Walka Polaków z Niemcami o wolność polityczną. — Korzyści dla Europy z odbudowania Polski przedrozbiorowej. — Korzyści dla Moskali z restytucji. — Ucisk mści się. — Polska i Stany Zjednoczone. — Misja Polaków. — Rola wychodźstwa polskiego. — Wolność i swawola. — Słuchacze amerykańscy wykładów o Polsce.

Rozdział II: PLEMIONA I NARODY 21—35

Plemiona Słowian. — Rasa aryjska. — Jej kołębka. — Lud i rasa. — Czem się różnią od narodu. — Świadomość narodowa. — Chrobrzy i Krzywousty. — Ambicja szlachty. — Fanatycy państwowości. — Pojęcie narodu jest nowoczesne. — Obce Grekom i Rzymianom, w Polsce

unja je obudziła. — Wiele plemion potrzeba na naród: Anglicy i Francuzi dawniej wrodzy zostali sojusznikami. — Plemiona walczą z sąsiadami. — Narody są zgodne. — Polak może być Rusinem, Litwinem, Ormianinem, Tatarem. — Budząca się świadomość narodowa u Malajów.

Rozdział III: POLSKI NARÓD 36—53

Polska skupiła wygnańców z państw despotycznych. — Rozszerzenie praw narodowych na liczne ludy. — Tłumienie prawdy o Polsce przez zaborcze państwa. — Nazwy Prus i Rosji są oszukańcze. — Wzięte z Polski. — Podobieństwo Prusaków i Moskali. — Jak szerzyli fałsze o Polsce. — Zdrada króla Pruskiego. — Centralne położenie Polski. — Jej ludność odwieczna. — Dwadzieścia pięć ludów w jednym narodzie. — Tajność narodowego życia. — Tępienie bohaterów. — Powodzenie i potęga Moskali i Prusaków oślepiły Zachód. — Ich oszczerstwa względem Polski dla usprawiedliwienia rozbiorów. — Rozdawanie tytułów zyskiwało wierność poddanych. — Jedyna droga poznawania polskiego ducha przez sztukę. —

Rozdział IV: MOLTKE O POLSCE 54—70

Najwiarogodniejsze świadectwo o dawnej Polsce. — Moltke i jego tłumacz Karpeles nie wierzyli w możliwość niepodległości. — Charakter ustroju dawnej Polski. — Zasada równości. — Rewolucja uprawniona w konfederacji. — Tolerancja włościan. — Uniemożliwienie wojny zaborczej. — Wolność ludu pomimo poddaństwa. — Stanowisko Żydów. — Główna przyczyna upadku Rzeczypospolitej. — Potępienie handlu w 1677. — Ciągłe nadużycia władzy. — Charakterystyka Moskali. — Rola Piotra Wielkiego. —

Alternatywa nieuchronna wedle Moltkego. —
Z jego danych inne wnioski są możliwe.

Rozdział V: CHARAKTERYSTYKA POLSKIEGO NARODU 71—96

Polacy są Aryjczykami. — Polska była może ko-
lebką aryjskiej rasy. — Hołd składany przez
Żydów Polsce. — Udają Polaków zagranicą
i fałszują opinię. — Utożsamianie Polaków z Mo-
skalami. — Trzeba Polaków odróżniać od Azja-
tów, Żydów i Moskali. — Charakter Słowian. —
Ludność rolnicza. — Religijność polska. — Rola
kobiet w Polsce. — Epoka twórcza 1822—48. —
Miłość wolności. — Polityczne talenty Pola-
ków. — Usługi zaborcom. — Polska przytułkiem
wygnańców. — Ośrodkiem ruchów politycz-
nych. — Zrównanie praw. — Volumina legum. —
Polak jako arbiter. — Uczeń polscy: Kopernik,
Śniadecki, Smoluchowski, Marchlewski. — Cu-
rie Skłodowska. — Polski mesjanizm. — Naród
i państwo. — Świadomość narodowa. — Klucz
do zrozumienia Polski. — Patryjotyzm państwowy
co innego. — Polska bez ambicji politycznych. —
Jej zadaniem obrona Chrześcijaństwa. — Wol-
ność szerzona od góry, ze strony mających wła-
dzę. — Usługi oddane Austrii, Prusom i Mos-
kwie. — Polska i Rzym. — Bogactwo polskiego
języka. — Polska stolica większa niż tuzin in-
nych stolic. — Polacy liczniejsi, niż kilkanaście
innych ludów Europy. — Przewyższają ich tylko
Anglicy, Francuzi, Niemcy, Włosi, których przy
większej swej płodności rychło prześcigną. —
W Polsce więcej szczęścia i radości.

Rozdział VI: POLITYCZNE POSŁANNICTWO POL- SKI 97—132

Unja ludów — rola polskiego języka i litera-

tury. — Wyzwolenie wychowania narodowego od ucisku państwowego. — Władza policyjna i wychowawcza. — Wychowanie zbrodniarzy. — Sprawiedliwość państwowa. — Stosunek do komunizmu. — Walka z fałszywą agitacją. — Czujność policji. — Niezależność sądownictwa. — Dyplomacja narodowa. — Stosunek Polski do Rusi. — Ambicje dzielnic. — Posłannictwo narodowe nie wyklucza ukochania plemion. — Rusin może ukochać Mazowsze, Pomorze, Podhale na równi z rodzinną Ukrainą i wtedy zostanie Polakiem. — Niesłychana wyjątkowość dzielnicowego szkolnictwa. — Dawny pogląd na Mazowsze i jubileusz Mazura, Skargi. — Ciężka krzywda wyrządzona przez niekompetentnych polityków w Rydze. — Ruś i Białoruś czem się różnią. — Nie możemy się ich wyrzekać. — Jesteśmy im potrzebni. — Kogo zabrakło w Rydze. — Polacy kresowi obroniliby granice historyczne 1772 r. — Ludzie miejscowi na urządach. — Megalomanja polityków regionalnych. — Ucisk Polaków. — Litwa zyska na utrzymaniu Unji. — Secesja niedopuszczalna. — Stosunek do Łotwy — inny niż do Litwy. — Wał ochronny przed inwazjami azjatyckimi. — Odcięcie Moskwy od Bałtyckiego morza. — Pogodzenie Słowaków z Węgrami. — Rola Czechów. — Wspólność wojska i dyplomacji. — Czechy, Węgry i Rumunja. — Szał demokratyczny Amerykanów. — Bankructwo Ligi Narodów. — Nowa Liga prawdziwych narodów. — Nie panować nad ludami trzeba, lecz im służyć. — Wielka Polska oparta na unjach dobrowolnych.

Rozdział VII. SPOŁECZNE POSŁANNICTWO

POLSKI 133—158

Unja społeczna klas. — Fałszywy podział. —

Ubożsi i bogatsi. — Rola Chrześcijaństwa. —
 Ślepa i widząca wiara. — Fałsz socjalizmu. —
 Fałszywe pretensje socjalistów. — Wykolejenie
 państw. — Współpracownictwo kapitału z pracą
 przedsiębiorczością i wynalazczością. — Wolność
 umowy o pracę. — Wewnętrzna przemiana u ro-
 botników i kapitalistów. — Klasy własności
 ziemskiej. — Większa i mniejsza własność. —
 Walka między tępymi i zdolnymi. — Między
 uczciwymi ludźmi i złodziejami. — Szczyt zło-
 dziejstwa. — Oszukanie Europy. — Bandyci uda-
 jący rząd. — Trzeba unieszkodliwić złodziei. —
 lub ich nawrócić. — Dwa gatunki złodziei. —
 Oba mogą się nawrócić. — Niema bezwzględnej
 predestynacji. — Augustyn Jakubisiak. — Pre-
 cedensy komunizmu w Ameryce. — Noyes
 i Hinds. — Laurence Oliphant i Thomas Lake
 Harris. — Przykład ten tłumaczy bolszewizm. —
 Zamach na Hiszpanję. — Komunizm w Pol-
 sce. — Walka płci. — Nie o prawa polityczne. —
 Harmonja między małżonkami, między rodzi-
 cami i dziećmi. — Rola niewiasty w stosunku
 do więzień i zbrodniarzy. — Walka ze złem przez
 miłość. — Zajęcie bezrobotnych. — Jaka praca
 ich czeka? — Indywidualne stosunki przyjazne
 między tymi, co mają więcej a tymi, co mają
 mniej mienia, wykształcenia, charakteru. — Przy-
 kłady: ksiądz Markiewicz, brat Albert, ksiądz
 Bliziński, ojciec Maksymilian Kolbe — zajmo-
 wali się bezrobotnymi. — Nowi ludzie Mała-
 czewskiego rodzą się w niepodległej Polsce i
 spełnią jej społeczne zadania.

ścijaństwa do stosunków politycznych i społecz-
 nych. — Katolicyzm i protestantyzm. — Polska
 droga do jedności Kościoła. — Indywidualny
 wpływ na heretyków. — Walka między katoli-
 cyzmem a komunizmem. — Dusza Kościoła. —
 Idealny katolik jak działa. — Życie wewnętrzne
 i formy zewnętrzne. — Oczyszczanie świadomo-
 ści z ujemnych uczuć. — Nowy rodzaj obco-
 wania towarzyskiego. — Hasła ożywcze wspól-
 nego badania myśli narodowej. — Obfitość ma-
 terjału. — Psychologia przedmurza. — Polska
 jest prawdziwem przedmurzem. — Trzeba po-
 znawać to, czego mamy bronić. — Jest tu po-
 trzebne bohaterstwo. — Wyzwolenie się od py-
 chy, gniewu, zazdrości, nienawiści, strachu, sa-
 molubstwa, i rozwój litości, miłosierdzia, uko-
 chania bliźnich. — Rola duchowieństwa. — Ko-
 ściół jest dziełem Bożem. — W religji więcej
 tajemnic niż prawd. — Żadna indywidualna in-
 terpretacja prawdy nie jest nieomylną. — Tre-
 ściwość uznanego wyznania wiary. — Stoso-
 wanie przykazań łatwiejsze, niż zrozumienie
 dogmatów. — Unikajmy zdrożnej ciekawości. —
 Zrozumiemy tajemnice po śmierci. — Nie
 twórzmy sekt, nie prześladujmy innowierców. —
 Jak nawrócić protestantów?

Rozdział IX. WIDZENIE MICKIEWICZA . . . 179—200

Rozdział X. DUCH DZIEJÓW POLSKI . . . 201—223

Rozdział XI. ZAKOŃCZENIE 224—240